

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 94.

Vydána dne 11. září 1924.

Obsah: 192. Nařízení, jímž se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., doplněné vládními nařízeními ze dne 3. listopadu 1922, č. 318 Sb. z. a n., a ze dne 13. prosince 1923, č. 239 Sb. z. a n., kterým vydány předpisy k § 75 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákonu náhradového), ve znění novely ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém.

192.

Vládní nařízení ze dne 29. srpna 1924,

jímž se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., doplněné vládními nařízeními ze dne 3. listopadu 1922, č. 318 Sb. z. a n., a ze dne 13. prosince 1923, č. 239 Sb. z. a n., kterým vydány předpisy k § 75 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákonu náhradového), ve znění novely ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 75 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákonu náhradového), ve znění novely ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Vládní nařízení ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., doplněné vládními nařízeními ze dne 3. listopadu 1922, č. 318 Sb. z. a n., a ze dne 13. prosince 1923, č. 239 Sb. z. a n., kterým vydávají se předpisy k § 75 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákonu náhradového), ve znění novely ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém, mění se a doplňuje takto:

1. § 1, odst. 2., zní nyní:

Vojenská služba válečná a čas zameškaný zaměstnancem pro nemoc nebo jinou důležitou překážku, pokud ji zaměstnanec sám nezpůsobil nebo nezavinil, nepřerušuje běh za-

počitatelné doby pracovní nebo služební (jako na př. dočasné vysazení z práce nebo služby pro přechodný nedostatek zaměstnání, zejména po doručení výpovědi osobě hospodářící). Vojenská služba presenční, pokud spadá do posledních dvou let před poznámkou nebo dnem vyhlášky zamýšleného převzetí, nepřerušuje pracovního a služebního poměru podle předpisů tohoto nařízení, jestliže zaměstnanec znovu vykonával na velkém majetku pozemkovém zabraném státem práci nebo službu v době, kdy končí lhůta výpovědi dané osobě hospodářící na majetku tom, nebo kdy majetek ten státem skutečně byl převzat, nezapočítává se však do doby služební, rozhodné pro vyměření odbytného dle § 17.

2. § 2, odst. 4., zní nyní:

Nárok zaměstnancův na zaopatření podle předpisů tohoto nařízení počíná dnem, kterým končí lhůta výpovědi daná pozemkovým úřadem osobě hospodářící podle náhradového zákona, a nebyla-li dána výpověď, dnem skutečného převzetí. V případech hodných zvláštního zřetele může pozemkový úřad přiznati zaopatření podle odst. 1., č. 1. a 3., dědicům zaměstnance, zemřelého po dni rozhodném pro počátek nároku zaměstnancova. Zaměstnanec, jenž byl již jednou zaopatřen podle předpisů tohoto nařízení, nemůže více uplatňovati nárok na zaopatření, leč že byl zaopatřen zaměstnáním na zabrané půdě nebo na nemovitostech ze záboru propuštěných (§ 16).

3. § 5 doplňuje se tímto ustanovením:

Manželé žijící ve společné domácnosti jsou zaopatřeni jednotným přídělem půdy vždy společně.

4. § 7 zní nyní:

Zaměstnancům, jimž se dostalo jednotlivě přidělu nemovitostí dle způsobů označených v § 4, č. 1. až 3., poskytne pozemkový úřad z kolonisačního fondu zároveň příspěvek až do poloviny odbytného, jež by jim příslušelo, kdyby na místě přidělu nemovitostí rozhodl pozemkový úřad pro odškodnění odbytým, dosahuje-li přiděl zemědělské půdy aspoň výměry: a) v oblasti řepařské dělníkům 3 ha, zřízencům 5 ha, b) v oblasti obilnářské a obilnářsko-bramborářské dělníkům 4 ha, zřízencům 6 ha, c) v oblasti bramborářské a bramborářsko-pícninářské dělníkům 5 ha, zřízencům 7 ha. V ostatních případech poskytne pozemkový úřad zaměstnancům zároveň s přidělem nemovitostí dvě třetiny odbytného. Běží-li o přiděl nepřatné výměry, může pozemkový úřad poskytnouti zaměstnancům odbytne celé. Ve výjimečných případech může pozemkový úřad, přiděluje zaměstnanci zbytkový statek nebo větší zemědělský podnik (§ 4, č. 4.), poskytnouti mu zároveň až dvě třetiny odbytného, přihlížejce k vlastnostem zbytkového statku nebo většího zemědělského podniku. Pozemkový úřad jest oprávněn použítí příspěvku (odbytného) k zaplacení přidělové ceny.

Dostane-li se zaměstnanci zaopatřenému odškodněním na penězích do jednoho roku poté přidělu zbytkového statku nebo většího zemědělského podniku (§ 4, č. 4.), jest povinen vrátiti fondu kolonisačnímu polovinu přijatého odškodnění bez úroků.

Sdružení zaměstnanců, jemuž se dostalo přidělu nemovitostí, poskytne pozemkový úřad příspěvek ve výši souhrnu příspěvků, jichž by se dostalo zaměstnancům (členům sdružení) podle odst. 1., věty druhé. Příspěvek sdružení poskytnutý jest nevypověditelným, avšak zúčtovatelným vkladem členů sdružení, majících nárok na příspěvek podle odst. 1. Pozemkový úřad jest oprávněn použítí příspěvku poskytnutého sdružení k zaplacení pachtovného, přidělové ceny nebo ke složení pachtovní kauce.

Sdružení zaměstnanců, jemuž dostalo se přidělu nemovitostí, poskytne pozemkový úřad k odůvodněné žádosti provozovací úvěr v hotovosti z kolonisačního fondu až do 75% skutečné potřeby provozovacího úvěru, pokud stačí prostředky kolonisačního fondu. Z úvěru takto poskytnutého platí sdružení úroky podle stanov fondu kolonisačního.

5. § 15 pozměňuje se tak, že na místě slov „do šesti měsíců“ a „před uply-

nutím šestiměsíční lhůty“ vkládají se slova: „do tří měsíců“ a „před uplynutím tříměsíční lhůty“.

6. § 16, odst. 1., doplňuje se ustanovením (větou druhou): Stejně odškodní pozemkový úřad zaměstnance, jimž zprostředkoval, přikázal nebo opatřil zaměstnání na zabrané půdě nebo na nemovitostech ze záboru propuštěných, jestliže zaměstnanec bez své viny pozbuje práce nebo služby, skutečnost tuto pozemkovému úřadu řádně osvědčí, nejpozději do 30 dnů po rozvázání pracovního nebo služebního poměru svůj nárok na zaopatření pozemkovému úřadu ohlásí, a příslušel-li mu nárok na odbytne vůči zaměstnavateli z důvodu rozvázání pracovního nebo služebního poměru, tento nárok pozemkovému úřadu řádně postoupí.

7. § 17 mění se a doplňuje:

Odst. 2. doplňuje se ustanovením:

Za nezaopatřené považují se i děti do 18 roků, jsou-li bez viny výživou odvislé na zaměstnanci. Pokud běží o rodinné poměry zaměstnancovy, rozhoduje pro výpočet odbytného stav v době, kdy počíná nárok (§ 2, odst. 4.).

Odst. 3. na konci doplňuje se slovy: „..... nebo jen praktického odborného vzdělání“.

Odst. 4., č. 1., věta druhá, zní nyní:

Odbytné úředníka, jenž jest hlavou rodiny nebo jediným živitelem výdělku neschopných příbuzných v linii přímé, v linii pobočné do druhého stupně, zvyšuje se o 20%, a připadá-li naň péče o nezaopatřené děti, o dalších 5% na každé nezaopatřené dítě.

Odst. 4., č. 2., zní nyní:

2. U zřízenců, jimiž podle předpisů tohoto nařízení jest rozuměti jednak zaměstnance dozírající pravidelně k pracem jiných osob, jednak vyučené řemeslníky vykonávající své řemeslo a mající podstatně vyšší požitky než ostatní dělnictvo, o 60% více než u dělníků.

Odst. 4., č. 3., lit. b), doplňuje se tímto ustanovením:

je-li manželka také výdělečně činná na zabraném majetku, avšak méně než 150 dní v roce, zvyšuje se odbytne dělníka rovněž o 20%;

8. V § 18, věta první, vsunují se za slovo „odbytným“ slova „nebo byli zaopatřeni podle § 2, odst. 1., č. 4.“ a na místě slov „nejdéle do šesti měsíců“ vkládají se slova „nejdéle do tří měsíců“.

9. V § 21, odst. 1., věta první, vypouštějí se slova „a zřízenci“ a odst. 1. doplňuje se tímto ustanovením: Do služební doby lze započítati pouze ta léta, ve kterých byl dělník zaměstnán na zabraném majetku nejméně 150 dní v roce.

Na místě odst. 2. vkládají se tyto předpisy:

Zaměstnancům invalidním nebo starším 60 let, kteří v posledních dvou letech rozhodných pro přiznání nároku na odškodné nepracovali ani 150 dní v roce, ačkoliv v letech předchozích pracovali aspoň 150 dní v roce, může býti přiznán nárok na peněžité odškodnění, běží-li o případy hodné zvláštního zřetele.

Dostane-li se dělníku přidělu půdy ve výměře aspoň 50% výměry jmenované v § 7, odst. 1., věta první, poskytne mu pozemkový úřad zároveň příspěvek z kolonisačního fondu až do poloviny odškodnění příslušejícího zaměstnanci podle odst. 1. Byl-li zaměstnán průměrně více jak 200 dní, poskytne mu pozemkový úřad dvě třetiny odškodnění. Dostane-li se dělníku, majícímu nárok na odškodnění dle odst. 1., přidělu půdy ve výměře nedosahující 50% výměry jmenované v § 7, odst. 1., věta první, poskytne mu pozemkový úřad zároveň příspěvek z kolonisačního fondu až do výše odškodnění dle odst. 1. Pozemkový úřad jest oprávněn použiti příspěvku (odškodnění) k zaplacení přidělové ceny.

Předpisy § 7, odst. 2. a 3., platí obdobně pro sdružení dělníků majících nárok na odškodnění podle odst. 1.

10. Do § 23 jako odstavce první vsunuje se toto ustanovení:

Pokud toto nařízení jinak neustanovuje, jest povinen zaměstnanec, žádající za zaopatření podle § 75 zákona náhradového a před-

pisů tohoto nařízení, ohlásiti svůj nárok pozemkovému úřadu nejpozději do dne skutečného převzetí zabraného majetku, na němž vykonával nebo ještě vykonává službu nebo práci. Nemohl-li zaměstnanec pro nepřekonatelnou překážku včasné nárok ohlásiti, jest povinen tak ihned učiniti a překážku osvědčiti, jakmile pominula. Pozemkový úřad nepřihlíží k nárokům, byly-li ohlášeny po uplynutí tří měsíců po dni skutečného převzetí zabraného majetku nebo po uplynutí 30 dnů po rozvázání poměru služebního nebo pracovního, nastalo-li teprve po skutečném převzetí zabraného majetku, a ohlášky nároku jako opožděné zamítne.

11. § 24, odst. 2., zní nyní:

Do rozhodnutí pozemkového úřadu připustna jest stížnost k rozhodčí komisi (§ 25). Stížnost podati jest u rozhodčí komise ve lhůtě 14 dnů ode dne doručení rozhodnutí.

Čl. II.

Předpisy nařízení tohoto vztahují se na zaměstnance, kteří pozbyli nebo pozбудou dosavadního zaměstnání na velkém majetku pozemkovém z důvodu, že po 31. prosinci 1923 převzal nebo převezme stát zabrané nemovitosti k účelům pozemkové reformy.

Čl. III.

Nařízení toto působí dnem vyhlášení. Provedou je všichni členové vlády.

Švehla v. r.,

též za ministra Dra Beneše.

Malypetr v. r.

Dr. Kállay v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Stříbrný v. r.

Srba v. r.

Dr. Hodža v. r.

Udržal v. r.

Habrman v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Franke v. r.

Bečka v. r.,

též za ministra Nováka.

Dr. Markovič v. r.,

též za ministra Bechyně.